

denne Regerings Side, der som bekendt aldrig foretager sig noget; men denne Gang vil man i alt Fald maatte indrømme, at Prisbevægelsen er gaaet i den modsatte Retning, og dog har Bevægelsen været, som jeg her har angivet.

Udgiften paa Driftsbudgettet, §§ 8—25, har altsaa været i Aar 392 478 000 Kr. mod 426 962 000 Kr. paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven i Fjor. Paa § 26 er Indtægten paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen 31 540 000 Kr. mod 21 904 000 Kr. paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven i Fjor. Dette beror, maa jeg straks sige, derpaa, at vi i Aar har kunnet tage med paa Forslaget Udbyttet af Salget af de Obligationer, som Finansministeriet ved Lov er bemyndiget til at udstede i 3 Aar for 10 Mill. Kr. om Aaret til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver. Det kunde man ikke i Fjor, det kom end ikke med paa Tillægsbevillingsloven, thi Loven om denne 3-aarige Obligationsudstedelse var ikke færdig den Gang. Det er altsaa det, som forklarer den ret betydelige Forskel paa Indtægtssiden. Der er saa paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen paa § 26 en Udgift af 86 680 000 Kr. mod 128 943 000 Kr. i Fjor. Ogsaa disse Tal rettede sig i gunstig Retning paa Regnskabet, men Statsregnskabet for 1922—23 viste dog som Overskud af Udgift over Indtægt paa § 26 95 490 000 Kr. mod Forslaget her 55 140 000 Kr. Det er et Tal, der sikkert ogsaa vil formindskes betydeligt paa Regnskabet, og atter her er der naaet et Fremskridt af Betydning, et Fremskridt, som er naaet væsentligt paa Grund af det langsommere Tempo, i hvilket offentlige Arbejder nu udføres.

Af Enkeltheder i Tillægsbevillingsloven skal jeg fremhæve visse Punkter vedrørende § 2. Der har igen her maattet opføres en ikke uvæsentlig Nedsættelse af Indtægterne for de store Statsvirksomheder. Paa Statsbanerne har Indtægten maattet nedsættes med ca. $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og for Telegrafvæsenet med ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Samtidig er der en stadig fremadskridende Udgiftsformindskelse, men denne har endnu ikke kunnet holde Trit med Indtægtsformindskelsen. Der er, som man vil vide, nogle Tegn paa Bedring i saa Henseende, idet de sidste Maaneder har vist en Tendens til Bedring i Indtægten, og det er jo navnlig Indtægtsforøgelsen — naturligvis i Forbindelse med den stadig fremadskridende Udgiftsformindskelse —, som skal hjælpe os til ikke alene at holde Statsvirksomhederne i Balance, men ogsaa til at faa en passende

Forrentning af de Kapitaler, som er anbragt deri. Men Følgen af det Forhold, der endnu er mellem Udgiftsformindskelse og Indtægtsformindskelse, har for indeværende Aar været, at Udbyttet har maattet sættes lavere, end det var anslaaet paa Finansloven. For Statsbanerne har det maattet sættes til 2 916 000 Kr., for Postvæsenet til 2 707 000 Kr., for Telegrafvæsenet til 313 000 Kr. og for Havnevæsenet til et Minus paa 84 000 Kr. Men disse Tal, som ganske sikkert ligesom i Fjor vil forbedres paa Regnskabet, betyder dog et meget væsentligt Fremskridt fremfor Statsregnskabet for 1922—23. Der var Overskuddet paa Statsbanerne kun 936 000 Kr., paa Postvæsenet 434 000 Kr., paa Telegrafvæsenet fandtes et Minus paa 471 000 Kr. og for Havnevæsenet paa 123 000 Kr. Det hele Resultat af Statens indtægtgivende Virksomheder skulde altsaa efter Finanslov og Tillægsbevillingslov blive et Overskud paa 7 879 000 Kr., medens Finansloven anslaaer et Overskud paa 12 773 000 Kr.

Regnskabet for 1922—23 viste, som bekendt, et Overskud af Statsvirksomhederne paa 2 694 000 Kr., der svarede til en endelig Bedring paa Finanslov og Tillægsbevillingslov tilsammen paa 752 000 Kr. Det vil ses, at saavel i det Aar som i det foregaaende var Regnskabet meget væsentlig gunstigere, her altsaa et Par Millioner gunstigere, end Budgettet. Det er altsaa ogsaa tilladt at haabe, at de 7 879 000 Kr. Overskud vil forøges med et Par Millioner, naar Regnskabet kommer. Men i hvert Fald er det et meget betydeligt Fremskridt fremfor Resultatet af Finansaaret 1922—23.

Den næste Paragraf, jeg vil fremhæve, er § 5, den store Skatteparagraf. Her viser Tillægsbevillingsloven en Merindtægt paa 48 020 000 Kr. Der har jo her fundet Formindskelser Sted paa nogle Punkter, paa andre Forøgelser. Nogle Forøgelser, der talmæssigt er betydelige, stammer kun fra, at visse midlertidige Love, som ikke kunde opføres paa Finansloven, og som ikke var endeligt vedtaget, da Tillægsbevillingsloven gik af, har kunnet opføres her; jeg tænker her i Særdeleshed paa Restaurationsskatten og Chokoladeskatten. Men der er i øvrigt ogsaa Formindskelser og Forøgelser af mere reel Art.

Først og fremmest skal jeg fremhæve Indkomstskatten. Det vil erindres, at paa Finanslovsforslaget for 1923—24 blev den anslaaet til $131\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Den er formindsket med 5 Mill. Kr. og skulde altsaa for indeværende Finansaar andrage $126\frac{1}{2}$